

Med Trump, der ser den nye internationale virkelighed, er Obama og EU rasende

Leder fra LaRouchePAC, 16. januar, 2017 – Nyvalgte præsident Trumps seneste og mest substantielle interview gør det ganske klart, hvad det nye paradigme for verden er, i den umiddelbare fremtid. Trump prioriterer en aftale om reduktion af atomvåben og sandsynlige reduktion af sanktioner mod Vladimir Putins Rusland. Han erklærer, at NATO er »forældet«, og at dets europæiske medlemmer hverken støtter dets militær eller bekæmper jihadistisk terrorisme. Han forudsagde, at Den europæiske Union sandsynligvis vil opløses, og at dette vil være en god ting.

Til trods for de hysteriske udbrud, som dette interview med Londonavisen *Times* og det tyske *Bild Zeitung* har frembragt fra den europæiske elite og Obamas ambassadører dér, så ser Donald Trump ganske enkelt den nye virkelighed – det nye paradigme – og indikerer, at han *muligvis* vil være med til at skabe den.

Putins Rusland er ansvarlig for muligheden af at afslutte 15 års uafbrudte krige i Mellempøsten og Nordafrika, og for et nyt sikkerhedskoncept, som han deler med Xi Jinpings Kina, og som kan brække ryggen af international terrorisme. I morgen vil Xi holde hovedtalen på Davos Verdensøkonomiske Forum. Han er ansvarlig for at være drivkraft bag en meget stor andel af den økonomiske og produktive vækst i verden, og for at tilbyde »et fællesskab af en fælles bestemmelse« gennem den Nye Silkevejsinfrastruktur, gennem at lede forskning og udvikling af fusion, og gennem at lede udforskning af Månen.

Et USA, der er blevet af med Nobels Krigspris-præsident Obama, tilbydes at tilslutte sig dette nye paradigmes institutioner og handlinger.

Frygt for og had til denne udsigt er kilden bag den intense kampagne for anti-russisk, anti-Trump propaganda i USA, der dirigeres fra britisk efterretning, men rækker dybt ind i en »få Trump ned med nakken-specialenhed« i efterretningstjenester under Obama. Denne kampagne er forgæves og destruktiv, og amerikanske »progressive« bør ikke lade sig forlede til at tilslutte sig den.

Som *EIR's* stiftende redaktør Lyndon LaRouche udtrykte det, »Som Trump i øjeblikket går frem, vil der komme en stor forandring internationalt. Det er ikke kun Trump. Det er de andre elementer i systemet, der kommer sammen for at bringe en kraft i spil, som vil dominere planeten.«

Vil den amerikanske befolkning, der har stemt for at afvise det gamle paradigme med »globalisering, afindustrialisering«, få den nye administration og Kongressen til at gøre det, der er nødvendigt for at tilslutte sig den nye drivkraft for vækst og videnskabeligt fremskridt?

En bevægelse fra en national, upartisk appel er i gang – og er på denne webside – som kræver, at Trump, der lovede »det 21. århundredes Glass/Steagall-lov« under sin valgkamp, foreslår dette for Kongressen i sin første tale til dem. At gøre en ende på Wall Street-kasinoets forgiftning af den amerikanske økonomi er et første skridt. Men så findes der ingen statslig kreditinstitution efter Hamilton-princippet, til at genskabe Amerikas forældede, økonomiske infrastruktur – selv, når Kinas statsmidler, som det her rapporteres, netop søger at få en sådan institution, som gør det muligt for dem at investere i en ny, amerikansk infrastruktur. Obama sagde til vælgerne, at han anså revolutionen med fusionskraft/plasmateknologi for totalt unødvendig, og privatiserede NASA's store udforskningsprogrammer, med en forværende virkning.

Tiden er nu inde til, at amerikanerne handler for deres fremtid, ikke deres frygt.

Tidligere tjekkisk præsident kræver ophævelse af sanktioner mod Rusland

14. januar, 2017 – I et eksklusivt interview sagde den tidligere præsident for den Tjekkiske Republik, Vaclav Klaus, til Sputnik: »Jeg mener, det ville være fornuftigt at ophæve [sanktionerne mod Rusland], intet er opnået med disse sanktioner, og den Tjekkiske Republik, mener jeg, er ikke fanatisk tilhænger af disse sanktioner. Jeg mener, at disse sanktioner utvivlsomt har svækket den russiske økonomi. Jeg ville ved Gud gerne se en form for kvantitativ vurdering, hvor det udtrykkes konkret. Jeg mener, at, på den ene side, så har det svækket handel, men hvad der er vigtigere, så har det forværret investeringssituationen og ført til, at flere udenlandske selskaber ikke længere investerer i Rusland – og det er en alvorligere virkning end indsnævringen af vareudvalget. Jeg ved selvfølgelig, at nogle af vore foretagender har betalt prisen. Jeg synes simpelt hen, det er dumt.«

Anton Denisov fra Sputnik påpegede i sin artikel, 'Tjekkere ønsker handel med Rusland og afviser euroen, siger ekspræsident til Sputnik', at Klaus ikke er den første tjekkiske leder, der kræver en ophævelse af sanktioner mod Rusland. Nuværende tjekkiske politikere, inkl. præsident Milos Zeman og parlamentsformand Milan Stech, har også opfordret til en ophævelse af de anti-russiske sanktioner, skrev Denisov.

Klaus, der var landets anden præsident fra 2003-2013, langede også ud efter euro-enhedsvalutaen. Han sagde: »Jeg er stor modstander af euroen, jeg er stor modstander af en europæisk

enhedsvaluta for meget forskellige lande. Og jeg mener, dette er blevet bekræftet i praksis. Jeg kan heller ikke se nogen grund til, at den Tjekkiske Republik skulle gå med i eurozonen. Derudover viser alle opinionsundersøgelser, at folk ikke vil have det.«

Foto: Tidligere præsident for den Tjekkiske Republik, Vaclav Klaus.

Europa vil lide under fastholdelse af sanktioner mod Rusland

21. nov., 2016 – I et interview til Wien-avisen, *Kurier*, sagde økonomiminister for Moskva-regionen, Sergej Cherebin, at han forventer, at Trump vil forbedre relationerne med Rusland, alt imens han ikke er så sikker på, om EU vil ændre sin politik for Rusland.

»Personligt er jeg overbevist om, at Trump vil gå meget pragmatisk frem. Han er ikke kommet med aggressive bemærkninger om Rusland. Med hensyn til Europa kan en kritisk situation imidlertid udvikle sig. Hvis relationerne mellem USA og Rusland bliver bedre, og EU holder fast i sanktionerne, så er Europa i fare for at isolere sig.«

Sanktionerne kom også under angreb i Tyskland: Wolfgang Büchele, formand for den tyske industris »Ost-Ausschuss der Deutschen Wirtschaft« (Komite for økonomiske relationer med Østeuropa), skrev i en kronik til erhvervsavisen *Handelsblatt* i dag, at »tiden er inde til at stille spørgsmålstegn ved sanktionerne«. Med hensyn til den officielt erklærede

»politiske prioritering« inden for handel med Rusland, »ville det være godt, hvis denne prioritering blev brugt til først og fremmest at finde politiske løsninger på politiske kriser, og ikke lægge byrden på økonomien.« Sanktionerne mod Rusland har intet opnået i Rusland, men de har forårsaget enorme tab i trecifret størrelsesorden i Europa. Polen, de tre baltiske stater og også Tyskland og Østrig, har lidt enormt under sanktionerne, sagde Büchele. Alene Tyskland har lidt et nettotab på 13,5 mia. euro på handlen med Rusland, hvilket svarer til 60.000 tabte jobs.

Sanktionerne blev også angrebet i Italien af parlamentsmedlemmer fra M5S-partiet: Deputerede Paola Carinelli sagde under et besøg i Moskva i sidste uge, at den italienske økonomi har haft et nettotab på 7 mia. euro og 200.000 jobs. Senator Vito Petrocelli fra M5S kom med lignende kommentarer om, at »sanktionerne var forkerte fra starten. Meget af det har overtrådt de italienske foretagenders rettigheder og interesser. Der har absolut ikke været nogen fordele ved sanktionerne. Vore små og mellemstore virksomheder har ikke længere nogen som helst mulighed for at arbejde med russiske partnere.«

Bulgarien kunne blive en bro mellem Rusland og den Europæiske Union

16. nov., 2016 – Valget af Rumen Radev som præsident for Bulgarien kunne åbne op for en vej, hvor Bulgarien bliver en bro mellem Rusland og den Europæiske Union, iflg. en udtalelse fra et bulgarsk medlem af EU-parlamentet. Det bulgarske medlem

af parlamentet, Momchil Nekov, fra Socialistpartiet, sagde til Sputnik: »Jeg håber inderligt, at relationerne mellem Moskva og Sofia bliver varmere. Jeg er fuldt ud overbevist om, at Bulgarien kan blive en bro mellem Bruxelles og Moskva. Rusland er en partner, og jeg mener, vi bør kommunikere på normal vis i en ånd af velvilje og samarbejde.«

Radev er tidligere kommanderende over Bulgariens luftvåben og har, i modsætning til den fratrædende præsident Rosen Plevneliev, der har lagt sig i slipstrømmen af EU's anti-russiske linje, været fortaler for at droppe EU's sanktioner mod Rusland og opbygge tættere bånd til Moskva, for at hjælpe Bulgariens pressede økonomi. Han roste også den nyvalgte, amerikanske præsident Donald Trump for at »søge mere dialog« med den russiske præsident Vladimir Putin.

Med hensyn til sanktionerne sagde Nekov: »De gensidige sanktioner gør ikke noget godt for nogen af parterne; de præsterer intet, så jeg kan ikke se nogen mening i at forlænge dem eller have dem.«

Nekov, der bemærkede valgsejren for det Socialistiske Partis kandidat Igor Dodon, som også er kendt for sin venligtsindede holdning til Rusland, kritiserede medierne for at kalde valget af Dodon for en »sejr for Rusland og et nederlag for den Europæiske Union«, og for at referere til både Radev og Dodon som »pro-russiske kandidater«.

»Jeg mener, at dette er en form for propaganda, der forsøger at rejse mure, hvor vi behøver broer. Vi bør ikke glemme, at det er bulgarerne og moldoverne, der direkte vælger deres præsident, og ikke nogle politikere eller medierepræsentanter fra Vesten«, sagde Nekov. »Jeg mener ikke, at bulgarerne er skuffede over EU. Bulgarernes klager er relateret til det globale kaos, der har direkte og indirekte virkninger på dem«, understregede han.

Foto: Tidligere bulgarske kommanderende over Luftvåbnet,

generalmajor Rumen Radev, kandidat fra Socialistpartiet, vandt valget til Bulgariens præsidentembede med 59,4 % af stemmerne.

Rusland: Trumps sejr viser, »det amerikanske folk ønsker ikke krig«, siger Glazjev

9. nov., 2016 – Med kommentarer om Trumps valgsejr i det amerikanske præsidentvalg 2016 den 8. nov., sagde den russiske økonom og rådgiver til præsident Putin, Sergej Glazjev, til TASS i dag, at resultaterne af valget viser, at »det amerikanske folk ønsker ikke krig; for første gang i verdenshistorien er der en mulighed for at gå over til en ny, global, økonomisk orden, uden at føre en verdenskrig«.

»At etablere et nyt forhold i relationerne [mellem Rusland og USA] vil med sikkerhed finde sted, fordi den afgående administrations udenrigspolitik var baseret på en aggressiv fremgangsmåde over for Rusland med det formål at bevare Washingtons magtoverlegenhed. Vi kan sige, at denne fremgangsmåde er mislykkedes«, sagde Glazjev. »Afspænding mellem USA og Rusland er nødvendig i denne henseende«, sagde han, iflg. TASS.

Glazjev påpegede ligeledes, at han er overbevist om, at Trump »vil ophæve sanktioner mod Rusland, der ligeledes er skadelige for amerikansk erhvervsliv. Resultatet bliver, at handelsvolumen og finansielle og økonomiske relationer mellem Rusland og USA, så vel som i Vesten generelt, vil blive genoprettet.«

Samme synspunkt blev udtrykt af en førende ekspert fra

Ruslands Nationale Fond for Energisikkerhed, Igor Yushkov, der til TASS sagde, at »der kan komme et positivt element i samarbejdet mellem USA og Rusland«. »Det er helt tænkeligt, at Trump vil lette sanktionerne eller annullere dem totalt, i det mindste vedr. olie- og gassektoren. Han (Trump) ses som en person, der promoverer de amerikanske olieproducenters interesser, inkl. ExxonMobil«, tilføjede Yushkov.

Foto: Den russiske økonom og rådgiver til præsident Putin, Sergej Glazjev.

Statsministre fra Norge og Finland besvarer EIR's spørgsmål om konflikten med Rusland

København, 1. nov. 2016 – Følgende ordveksling fandt sted ved en pressekonference med de otte nordiske og baltiske statsministre, i sammenhæng med, at Nordisk Råd træder sammen i København, den 1. nov., 2016. En video vil blive udlagt på dette indlæg snarest.

EIR: Jeg vil gerne spørge om relationerne med Rusland, som er meget vigtige for de nordiske og baltiske lande. Den amerikanske professor Stephen Cohen ved New York Universitet i New York har kaldt situationen for potentielt værre end Cubakrisen (1962), og nogle af årsagerne hertil er, at der er nogle i Vesten, der afviser at tillade en multipolær verden. Hvordan kan de nordiske og baltiske lande deeskalere konflikten, der, hvis det ikke stoppes, kunne føre til verdenskrig, og ville tættere, økonomiske relationer være en

del af denne deeskalering?

Norges statsminister Erna Solberg (partiet Høyre): Resumé, parafrase:

Det er vigtigt, at lande ikke overtræder international lov. Rusland garanterede Ukraines grænser i 1994, men de annekterede Krim, og de har militært personel i Østukraine. Gruppen af Normandiet 4 forsøger at deeskalere. Begge parter må levere i henhold til Minskaftalen. Små landes første forsvarslinje er international lov. Det er derfor, vi må stå fast på sanktionerne og håbe, at det vil øge Ruslands ønske om at samarbejde og levere mht. Minskaftalen.

Som vi drøftede på vores møde, så er der forskel på de spændinger, man føler i de baltiske lande (Baltikum: Estland, Letland, Litauen), i forhold til de nordiske lande (Norden: Danmark, Norge Sverige, Island, Finland, samt Færøerne, Grønland og Åland). De nordiske lande har meget samarbejde med Rusland om fælles spørgsmål. Vi vil sikre, at vi har evnen til at forsvare os gennem NATO, men vi inviterer også Rusland til at være en del af vore militære aktiviteter som observatører. Nogen gange deltager de, andre gange ikke. Vi ønsker en dialog og at bevare Norden så normal som muligt, men vi kan ikke have en verden, hvor store lande blot afgør, hvad de vil gøre med deres naboer.

Den finske statsminister Juha Sipilä (Centerpartiet): 1. Vi må forblive forenet. 2. For at ophæve sanktionerne må Minskaftalerne opfyldes. 3. Midt i krisen må der være en dialog mellem os og Rusland.

Se Også:

Nordisk Råd: EIR-interview med Erkki Tuomioja, Finlands fhv. udenrigsminister om at nedtrappe konflikten med Rusland.

Nordisk Råds møde: Interview med islandsk parlamentsmedlem Steingrímur J. Sigfússon: for Glass/Steagall-bankopdeling;

tager afstand fra konfrontationspolitikken mod Rusland

Foto: Den svenske statsminister Stefan Löfven, den finske statsminister Juha Sipilä, statsminister Lars Løkke Rasmussen, den norske statsminister Erna Solberg og den islandske socialminister Eygló Harðardóttir, da der onsdag var familiefoto inden mødet i forbindelse med Nordisk Råds 68. session i København. [Scanpix/Nikolai Linares]

Nordisk Råd: EIR-interview med Erkki Tuomioja, Finlands fhv. udenrigsminister, om at nedtrappe konflikten med Rusland.

København, 1. nov., 2016 – Erkki Tuomioja, tidligere finsk udenrigsminister og nuværende socialdemokratisk parlamentsmedlem, blev interviewet af EIR ved Nordisk Råds sammentræde i København den 1. nov., 2016. (I 2011, mens Tuomioja var udenrigsminister, havde han responderet på EIR's spørgsmål om faren for krig med Rusland).

Følgende er et resume af de vigtigste punkter:

Der er en masse krigslignende retorik i pressen i Sverige og Finland, jo, det inkluderer Rusland, men, hvis man ikke var velinformeret og blot læser den svenske og finske presse, skulle man tro, at Rusland står for at angribe disse lande, hvad dag, det skal være, hvilket er fuldstændig latterligt. Der er kun et lille skridt fra krigsretorik, og så til krig.

Det baltiske område har været et område for opvisning af militær styrke, og vi må sørge for, at det ikke bliver et område for BRUGEN af militær styrke.

De fejltagelser, som Vesten har gjort mht. til Rusland, retfærdiggør ikke, at de overtræder international lov. Vi må analysere fortiden, for, at undgå fejltagelser i fremtiden er nødvendigt, for at vi kan komme ud af denne onde cirkel med konfrontation, og for en skridt-for-skridt tilbagevenden til normale relationer.

Som respons på et spørgsmål om deployering af NATO-tropper i Baltikum, Polen, Norge, missilforsvarssystemer osv.: Disse deployeringer er forståelige ud fra historiske grunde, hvad enten de er velfunderede eller ej. Jeg tror ikke, de er bekymret over NATO-styrkerne, men de er bekymret over missilforsvaret, et globalt, strategisk spørgsmål.

Som svar på, hvordan vi kommer tilbage fra randen: Dæmp propagandaen og krigeriskheden ned på alle sider. Man behøver en meget mere realistisk fremgangsmåde, og at arbejde på et meget pragmatisk, konkret samarbejde. Til trods for denne retorik og voksende spændinger er mange sfærer ikke berørt, som Arktisk Råd, det europæiske Miljøråd (?) og den nordiske dimension. Det har ikke været i nogens interesse at introducere spændinger i dette pragmatiske samarbejde. Jeg tror ikke, vi endnu ser en tilbagevenden til en global, kold krig. For det første bliver krigen ikke global, fordi det meste af verden ikke ville gå med på nogen af siderne.

Mht. spørgsmålet om at droppe sanktioneerne og øge det økonomiske samarbejde: Der må være fremskridt i Minskaftalerne, hvilket ikke udelukkende er Ruslands skyld, der er også spørgsmål på den ukrainske side, men alle positive udviklinger bør mødes med en ophævelse eller en formindskelse af sanktioneerne. Krim-sanktioneerne vil forblive i den nærmeste fremtid. Under andre omstændigheder kan en løsning, acceptabel for alle, findes for Krim, men tiden er ikke inde til det nu.

Mht. debatten i Finland om disse ting: Selvfølgelig er der en debat. Der er en lille minoritet, der arbejder for et NATO-medlemskab. Men vi som et oppositionsparti støtter den måde, vores præsident har håndteret situationen.

Foreningen Russisk-Dansk Dialogs debatmøde "Vestlige opfattelser af Rusland" med journalist Jens Jørgen Nielsen og folketingsmedlem Marie Krarup fra Dansk Folkeparti. Plus RIKO's rapport: Hold vinduet åbent – en rapport om de kritiske tilstande i relationen mellem Rusland og Vesten

Foreningen Russisk-Dansk Dialog holdt et debatmøde den 27. oktober 2016 med temaet: "Vestlige opfattelser af Rusland".

Journalist, forfatter og historiker Jens Jørgen Nielsen og et medlem af det danske Folketing fra Dansk Folkeparti, Marie Krarup, deltog i arrangementet.

Se Jens Jørgen Nielsens powerpoint-præsentation og videooptagelsen af Marie Krarups tale nedenfor. Videoen med Jens Jørgen Nielsens tale kommer senere.

Her er et link til Marie Krarups tale.

Hold vinduet åbent – en rapport om de kritiske tilstande i relationen mellem Rusland og Vesten.

Udgivet af RIKO, Rådet for International Konfliktløsning, i samarbejde med bl. a. Jens Jørgen Nielsen.

Uddrag:

Hvorfor har vi [RIKO] skrevet denne rapport om Rusland?

De politiske relationer mellem Danmark og Rusland er de seneste år hvirvlet ind i en negativ spiral af voksende mistillid og en tiltagende fjendtliggørelse. Hvor Rusland efter Sovjetunionens opløsning ofte i vestlige medier og den generelle debat blev italesat som en partner i et fælles europæisk postkoldkrigsprojekt, har dette billede ændret sig markant. I dag præsenteres Rusland ofte som en aggressiv og faretruende stormagt i Europas periferi. En stormagt, der truer med at kaste kontinentet tilbage til Den Kolde Krigs geopolitiske rivalisering og derved forpurre visionerne om et helt og frit Europa i fredelig sameksistens.

Blandt sine institutionaliserede partnere har Danmark placeret sig tungt bag tilhængerne af en hardliner politik over for Rusland. Både i medierne og i den politiske debat har den dominerende attitude været at sætte hårdt mod hårdt. Dette er også det overordnede budskab i Peter Taksø-Jensens rapport om dansk udenrigs- og sikkerhedspolitik frem mod 2030, der blev offentliggjort i maj 2016. I rapporten identificerer Taksø-Jensen en uforudsigelig vilje til at anvende militære midler hos Ruslands ledelse, og han opfordrer Danmark til at støtte en samlet, robust og principfast politik over for Rusland i NATO og EU.

Rapporten erkender, at Rusland på en række områder bør inddrages i et samarbejde, men dialogen med Moskva skal ubetinget ske ud fra en vestlig (militær) styrkeposition. Denne tilgang har imidlertid sit spejlbillede – med modsat fortegn - blandt Ruslands politiske elite, hvorved mulighederne for en konstruktiv dialog og øget samarbejde i realiteten er meget begrænsede. I Taksøe-Jensens rapport er grundholdningen således, at det vindue, der blev åbnet ved Den Kolde Krigs afslutning til gensidigt, gavnligt økonomisk og politisk samarbejde mellem Vesten og Rusland, nu er lukket.

Relationerne mellem Rusland og store dele af Danmarks partnere i NATO og EU er således i en kritisk tilstand, hvor parterne de seneste år har spillet sig selv op i hver sit ringhjørne. Denne udvikling besværliggør mulighederne for fredelige og politiske løsninger på deres uoverensstemmelser. Resultatet er en situation, hvor sanktioner, militær oprustning og dæmoniserende retorik stimulerer en gensidig politisk fjendtliggørelse.

RIKO stiller derfor spørgsmålet: skal man acceptere præmissen om, at vinduet til dialog og samarbejde med Rusland er lukket? Og i så fald, bør man så ikke forsøge at åbne det igen?

I nærværende rapport vil RIKO adressere den eksisterende konflikt med henblik på at stimulere en mere nuanceret politisk debat og dermed fremme konstruktive relationer mellem Rusland og Danmark samt vores partnere og undgå et unødvendigt våbenkapløb.

GDE Error: Requested URL is invalid

Jens Jørgen Nielsens slides fra mødet:

x x

x x

x x

x x

x x

x x

x x

x x

x x

x x

x x

x x

x x

x x

x x

x

Tysk

udenrigsminister

forsvarer »Nej« til nye sanktioner mod Rusland

24. okt., 2016 – Den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier sagde i går aftes på Tv, at beslutningen på sidste uges EU-topmøde om ikke at vedtage nye sanktioner imod Rusland var den rette beslutning: »En beslutning om nye sanktioner ville have været godt for nyhedsoverskrifterne dagen efter, men ikke have gjort noget som helst for folk i Aleppo.« Det skal indrømmes, sagde Steinmeier, at den humanitære situation dér stadig er meget usikker, og sidste uges våbenstilstand var slet ikke tilstrækkeligt, men sanktioner ville ikke have forbedret noget som helst. Det eneste alternativ, som er diplomatiske forhandlinger for at få en reel våbenhvile og afslutte kampene, må forfølges, indskærpede han.

<http://www.tagesschau.de/inland/bab-steinmeier-101.html>

Putin kommenterer Brexit-afstemning

25. juni 2016 – Under en pressekonference ved afslutningen af Shanghai Samarbejdsorganisationens (SCO) topmøde i går, svarede den russiske præsident Vladimir Putin på spørgsmål om Brexit-afstemningen. Han lagde ud med at angribe den britiske premierminister Camerons kommentarer om, at, nu havde Rusland fået det, de ville, med Brexit-afstemningen. Putin sagde, "Rusland har aldrig haft planer om, og har heller ikke søgt, at influere afstemningen", og at Cameron indlod sig på et

"virkelig lavt niveau af politiske taler". Putin fortsatte med at bemærke, at det var tydeligt, at "det overvældende flertal af britiske borgere ikke synes om ... magtkoncentrationen ... [og] udvisningen af nationale grænser", som medlemskab af EU medfører, og at der desuden "ikke er nogen, der ønsker at brødføde og give understøttelse til svagere økonomier og betale støtte til andre stater og hele nationer" ... en klar henvisning til EU-økonomiernes kollapsede tilstand.

Putin tilføjede: "Jeg er sikker på, at alt falder på plads i den nærmeste fremtid. Vi forventer ingen global opstand som resultat."

Han forventer heller ikke, at sanktionspolitikken imod Rusland vil ændre sig som følge af Brexit-afstemningen. "Med hensyn til, hvad der vil ske i den økonomiske og politiske sfære i kølvandet på Storbritanniens exit, så vil vi få det at se i den nærmeste fremtid. Vi får se."

Foto: I forbindelse med SCO-topmødet i Kasakhstan vedtog Rusland, Kina og Mongoliet at skabe en økonomisk korridor mellem landene. Mongoliet har p.t. observatørstatus i SCO.

**POLITISK ORIENTERING den 9.
juni 2016:
Fører NATO's provokerende**

øvelser til krig?

Se også anden del (11 min.).

Med formand Tom Gillesberg

Video: 2. del:

Lyd:

**RADIO SCHILLER den 6. juni
2016:**

**Krigstrusslen kommer fra
NATO, ikke fra Rusland**

Med formand Tom Gillesberg

**RADIO SCHILLER den 23. maj
2016:**

**Tættere samarbejde mellem
Rusland og Japan,**

mens Obama nægter at beklage atombombningen af Hiroshima

Med formand Tom Gillesberg:

**RADIO SCHILLER den 17. maj
2016:**

**De nordiske lande skal ikke
indrulles i
Obamas konfrontationspolitik
imod Rusland**

Med formand Tom Gillesberg

Galskab pulserer igennem USA

8. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Præsident Obama holdt i mandags et møde i Det Hvide Hus for at fejre Dodd/Frank-lovens succesfulde forhindring af et nyt kollaps, som det i 2008. Eneste problem er, at hele det transatlantiske finanssystem er i frit fald, suget ned af værdiløs spillegæld til en 'værdi' af omtrent 2 billiarder dollar, og som Dodd-Frank intet har gjort for at forhindre – men tværtimod har

fremmet. De vestlige økonomier står og vipper på randen, mens befolkningerne bliver ødelagt af den værste narkoepidemi i Vestens historie, og af selvmord, der begås af desperate, midaldrende, arbejdsløse arbejdere.

I mellemtiden gør Obama og hans kontrollers i London alt, hvad der står i deres magt, for at bringe den eneste del af verden, der fungerer – Rusland og Kina – til fald. Øverst på deres »dødsliste« står BRIKS, der repræsenterer podekrystallen til et nyt verdensparadigme, baseret på udvikling, rumforskning og »win-win«-samarbejde nationerne imellem, som Xi Jinping beskriver det. Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi sagde i dag: »Bæltet-og-vejen er et projekt, som Kina lancerede, men mulighederne tilhører hele verden.«

Men Wang Yi måtte også advare USA om, at USA's indsats for at »forplumre vandene« ved at anstifte konflikt i Korea og i det Sydkinesiske Hav kunne »støde Asien ud i kaos«, og at Kina i så tilfælde ikke kunne se passivt til.

I Europa fortsætter NATO-ledere med at deployere større og større militære styrker op til den russiske grænse, som forberedelse til krig.

Alligevel har Putin flankeret dette krigsfremstød ved at intervenere i Syrien og knuse Obamas støtteapparat for terroristernes netværk, og ved at danne en arbejdende militær og politisk relation med de fornuftige elementer i det amerikanske militær for at gennemføre en våbenstilstand og tilintetgøre ISIS og al-Nusra. Putin viser nu, at han kan arbejde for fred såvel som at føre krig, og får hver dag flere og flere oppositionsgrupper til at gå med i våbenstilstanden og fokusere deres beskydning på ISIS' sidste tilbageværende bastioner.

Men, uden at vende USA omkring og tage kampen op med forbryderne i Det Hvide Hus og på Wall Street, vil den fremstormende, globale krig ikke kunne forhindres. De

eksisterende institutioner er døde, som det bevises af den klovneforestilling, der kaldes præsidentvalgkampen 2016. For at skabe de krævede, nye institutioner, må den dræbende kultur rives ned gennem skønhed, en tilbagevenden til klassisk kultur og kreativitet, inden for musik, såvel som inden for videnskab.

I USA udgør LaRouche-bevægelsens 'Manhattan-projekt' og genrejsningen af NASA, med base i Texas, og den »Udenjordiske forpligtelse« (Krafft Ehricke) de uomgængelige startpunkter for en mobilisering af befolkningen til denne store opgave.

Vesteuropa: Vi har brug for samarbejde med Rusland, ikke dets destabilisering

4. marts 2016 – I en artikel i bladet Ruslandkontrovers skrev Matthias Platzeck, formand for Tysk-Russisk Forum, at økonomiske og politiske relationer med Rusland ikke må få lov til at forværres yderligere. Sanktionerne imod Rusland har gjort landets opførsel over for Vesten hårdere og har her forårsaget en bølge af »nationalisme«, og de har også haft en destabiliserende effekt på den russiske økonomi. Men en destabilisering af Rusland er ikke noget ønskværdigt, eftersom det er den andenstørste atommagt på Jorden, advarede Platzeck og opfordrede Vesten til at se, hvor de større udfordringer, rent globalt set, ligger:

»Den flygtningekrise, der i øjeblikket får Europa til at holde vejret, er kun begyndelsen af store forandringer. I Afrika

Syrisk våbenhvile er en chance for et nyt paradigme for samarbejde om fred gennem økonomisk udvikling

En delegation fra Schiller Instituttet, med formand Tom Gillesberg som ordførende, havde foretræde for Folketingets Udenrigsudvalg. Hør talen og se diasbilleder:

Vi står netop nu med en enestående mulighed for at sikre, at den langvarige mareridtsagtige proces med krig og ødelæggelse, der har præget Mellempøsten i årtier, og som har spredt sig til Europa og resten af verden i form af terror fra Islamisk Stat og en flygtningebølge, der er ved at løbe Europa over ende, kan bringes til ophør og erstattes af et nyt paradigme for fred gennem fælles økonomisk udvikling.

Dias til mødet:

Tysk industri kræver en afslutning på sanktioner; Rusland må være en del af løsningen af krisen i Mellemosten

Wiesbaden, 18. februar 2016 – Handels- og Industriklammerne (IHK) i Sachsen, Tyskland, kræver nu højlydt, at sanktionerne mod Rusland må afsluttes i år. I et dokument med deres politiske anbefaling, og som blev offentliggjort den 15. feb. i Dresden, understregede de også: »Det er klart indlysende, at vi har brug for Rusland som en vigtig økonomisk og strategisk partner til løsning af globale udfordringer. Konfliktsituationen i Mellemosten, for blot at nævne et eksempel, kan ikke løses uden Rusland. En ny Kold Krig tjener hverken en løsning af aktuelle konflikter, ej heller frihandel og Saxens økonomi. Rusland er og forbliver en integreret del af det europæiske økonomiske rum og den europæiske sikkerhedsarkitektur.«

Med en understregning af den potentielle skade på Saxens produktionsfaciliteter for maskinværktøj, i betragtning af *Mittelstands* mangeårige bånd til Rusland, kræver IHK-chefer fra Leipzig, Dresden og Chemnitz, at Saxens delstatsregering omgående indleder et initiativ for at afslutte sanktionerne i Bundesrat, parlamentets overhus, der er sammensat af alle delstatsregeringerne. Saxens eksport til Rusland, der for en stor dels vedkommende er maskinværktøj, er kollapsede med 25 %.

I hele Tyskland kræver industrien en afslutning på

sanktionerne, ikke kun pga. indlysende erhvervsinteresser, men også for at etablere strategisk samarbejde med Rusland. Efter at finansminister Wolfgang Schäuble den 21. januar i Davos, Schweiz, havde krævet investeringer i Mellemøsten og Afrika på Marshallplan-skala, gav han et interview få dage senere, hvor han krævede tættere samarbejde med Rusland.

Ligeledes den 15. februar talte Mario Ohoven, chef for Tysk Sammenslutning af Små og Mellemstore Erhvervsvirksomheder (BVMW), for 3.000 gæster i Berlin ved BVMW's nytårsreception, hvor han kaldte sanktionerne mod Rusland for »en komplet fejltagelse«. Gerd Müller, minister for økonomisk samarbejde og udvikling, der står i spidsen for Marshallplan-initiativet, talte også ved dette arrangement.

Et unikt vendepunkt uden fortilfælde i menneskets historie

Leder fra LaRouchePAC, 4. februar 2016 – Vi står ved et unikt vendepunkt uden fortilfælde i historien; historien er gået ind i en ny fase, ikke i løbet af de seneste årtier eller de seneste par år, men i realiteten i løbet af de seneste dage. Endnu ved ingen, hvad det vil bringe, hverken til det bedre eller til det værre; vi må se til, at det bliver meget bedre.

Selv de personer, der skaber spillene, ved ikke, hvad spillene vil blive, sagde Lyndon LaRouche i dag med henvisning til den beslutning, man har truffet, om at gå i krig med Rusland og Kina.

Som LaRouche tidligere udtrykte det, den 1. februar:

»Vi er på vej ind i et forandringens område, som vi ikke har noget fortilfælde for. Vi må derfor overveje spørgsmålet om at undersøge, mht. vore egne meninger, at undersøge disse spørgsmål, der må udforskes for denne tid. For, det vil ikke blive det samme gamle, det samme gamle; det vil blive meget anderledes. Det vil uundgåeligt blive nyt.«

Det eneste, vi virkelig kan forlade os på som retningslinje for vore handlinger i disse enestående skæbnedage, er de dybest kendte og mest fundamentale sandheder. De er ikke det, som det meste af den vrang-uddannede verden siger, de er – det, der på den mest intime måde kendes af hver eneste af os, er menneskets fundamentale natur. Ikke det »praktiske menneske«, men mennesket, som vi kun møder det, når det rejser ud i rummet.

Eller, når mennesket faktisk fungerer på en kompetent måde.

Lyndon LaRouche, 1, februar:

»Vi stræbte efter at forstå, hvad der er ved mennesket; hvad menneskeheden er; hvorfor eksisterer menneskeheden? Hvad betyder menneskehedens eksistens? Og vi opdager, at man må ud på galaktiske vande og sådanne steder for at opdage og erfare, hvad det betyder. Mennesket har for længst forstået, at mennesket er en unik skabning, en unik skabelse; processen er gået ud på at forsøge at udvide vores indsigt i, hvad dette vil sige. Og præcis dér må vi begynde med disse spørgsmål, under de nuværende betingelser. Hvis man ikke gør det, kommer man ikke til pointen; man vil gøre fejltagelser i forklaringerne og så videre, og de er forkerte. Pointen er, at mennesket er en skabende kraft i universet; men menneskeheden må lære, hvordan det skal opføre sig, for at kunne virkeliggøre rollen som en kraft i universet.«

Dette er ikke menneskeskabte, men universelle principper – de principper, vi får tilgang til gennem rumprogrammet.

»Udviklingen af rumprogrammet var udviklingen af menneskets evne til at forme planetsystemets skæbne. Med menneskehedens intelligens, dens intelligente rolle i håndteringen af mulighederne og udfordringerne, som det ydre rum repræsenterer; alle de galaktiske principper, som er vendepunkter, og sådanne ting. Alle disse ting er ikke menneskeskabte; de er ikke menneskets skabelser. De involverer potentialet for menneskelig skabelse; men de gengiver faktisk principper, der skaber og forbedrer universet. Det er derfor udviklingen af intellektets skabekraft af denne art, der definerer menneskehedens virkelige betydning som sådan. Uden det er der intet; der er ikke noget, der er os givet automatisk; som noget, der er kastet ned på gaden. Disse ting, der er skabende, blev skabt af personers, enkeltindviders intellekt; og disse individer skabte adgangen til at forstå, hvordan universet fungerer. Så genialiteten ligger i universet; ikke i enkeltindividet. Det ligger i den rolle, som enkeltindividet spiller i arbejdet med at opbygge universet.«

John F. Kennedy sagde engang:

»I sin søgen efter viden og fremskridt er mennesket determineret og kan ikke afskrækkes. Udforskningen af rummet vil skride frem, hvad enten vi deltager i det eller ej, og det er en af de allerstørste eventyr nogensinde, og ingen nation, der har forventninger om at blive leder for andre nationer, kan forvente at falde bagud i kapløbet om rummet.«

Den kendsgerning, at det transatlantiske område, der domineres af Det britiske Imperium, nu ikke er andet end en bunke rustent jern, opsummeres i det faktum, at det er ingen anden end Barack Obama, der annullerede USA's rumprogram, kort tid efter sin tiltrædelse i embedet. I mellemtiden er Kina gået frem med sit rumprogram og inspirerer netop nu sine 1,4 mia. mennesker med udsigten til i fremtiden at foretage den første landsætning af en månerobot på Månens bagside – af hvilken mennesket hidtil kun har nogle få, stjålne glimt – i hele

menneskehedens historie. Amerikanere vil nu ikke lykkes med noget som helst, med mindre de følger inspirationen fra Rusland og Kina – uanset, hvad folk måtte sige om dette.

»For det første, så er spørgsmålet her, at vi har en kontrast mellem på den ene side Putin, der er en ledende personlighed i verden som helhed, samt det, der er sket for så vidt angår Kina. Hvis man ser på et kort over verdenssamfundet, vil man sige, at det samfund, vi mest taler om, det transatlantiske samfund, befinder sig i en tilstand af kollaps. Det er en fiasko. Det har været en fiasko. Og det fortsætter i nutiden med at være en fiasko. Og vi forsøger at sparke det tilbage til en form for faktisk eksistens. Men kendsgerningen er den, at vi må forlade os på Ruslands og Kinas ledende rolle. Rusland og Kina er en anden del af hele planeten, end de andre dele, generelt. Indien er en del af denne interessegruppe.

Men det transatlantiske samfund er virkelig nedbrudt. Det har ingen iboende overlevelses-duelighed. Det kan kun vinde, eller genvinde, overlevelse ved at følge Putins og Kinas lederskab. Og det, der er sammen med dem; Indien er ved hurtigt at komme frem med deres arbejde, og der foregår andet arbejde i Asien.

Planetens transatlantiske område er derfor et falsum. Det er en fiasko. Det må fuldstændig genopbygges. Det eneste sted, hvor vi kan hente denne genopbygning, er sammen med Kina og Rusland. Uden disse nationer har vi ingen fremtid. Det, vi har, er i realiteten noget, der allerede er dødt. Det hedder Det britiske Imperium. Og Det britiske Imperium er dødt. Det er desværre endnu ikke begravet. Og det vandrer stadig rundt og stiller krav.

Jeg mener, er det netop er temaet i vores aktuelle situation. Vi har to ledende elementer, der er tætte allierede, nemlig Rusland og Kina. Derudover har vi Europa, som er en katastrofe; og en stor del af USA er en absolut

katastrofe.

Vores job er derfor i realiteten at samle en myndighed lig den, Kina og Rusland, og deres allierede, repræsentorer. Og vi må ligesom smide det skidt ud, der til overflod findes i salene i vores Kongres. Jeg mener, at Wall Street er en sot, men denne sot har overtaget USA's regering.»

Problemet er, at det, som det transatlantiske samfund foretager sig, er, at de er ved at begå selvmord! De siger, »Ved at begå masseselv mord, og ved i øvrigt at forsøge at slå så mange mennesker som muligt ihjel – så vil vi opnå en stor sejr!« Det her er det rene vanvid. Man må kalde det ved dets rette navn; vanvid. Folk siger, »Jamen, det er da ikke vanvid – det er med fuldt overlæg! Derfor er det ikke vanvid!«

Og Månens bagside begynder at komme inden for synsvidde.

Vi har ingen andre muligheder: vi må acceptere de midler, som kunne udgøre muligheden – og det er menneskehedens eneste håb.

Supplerende materiale:

Tyskland: Teltschik og Seehofer insisterer på, at dialog med Rusland er uundværlig

I et **interview med Ruslands Sputnik Tyskland** sagde Horst Teltschik, tidligere chef for kanslerkontoret i Tyskland:

»Europæerne og amerikanerne har alt for længe afvist at tale med præsident Putin om Syrien.«

Der er afvigende synspunkter, sagde Teltschik, men der burde have været en diskussion med Putin om, hvordan en reglementeret fred kunne være mulig. »De umiddelbare konsekvenser i Europa er disse utallige flygtninge. Det vil sige, at vi har maksimal interesse i at få denne konflikt

afsluttet, så folk ikke flygter. I det stykke spiller Rusland en hovedrolle.« Teltschik sagde, at det store flertal af tyskere ønsker en dialog med Rusland, inklusive et økonomisk samarbejde, og mener, at EU/NATO-sanktionerne har gjort skade på begge sider.

Premierministeren i delstaten Bayern Horst Seehofer sagde ved en pressekonference efter et møde med den russiske præsident Vladimir Putin i går aftes, at

»vi har brug for nogle ideer til at komme ud af sanktionerne, enten i et enkelt skridt eller over flere trin«.

Rusland må også tænke på mulige veje, for eksempel ved at gøre sit »hjemmearbejde« mht. det ukrainske spørgsmål, tilføjede Seehofer. Putin sagde, at de 1.600 selskaber, der har bayersk deltagelse i Rusland, er aktive

»inden for praktisk talt alle sektorer – inden for elektronik, ingeniørvirksomhed, byggeindustri og mere endnu. Halvtreds procent af Tysklands investeringsprojekter i Rusland stammer fra Bayern. De er derfor en særlig gæst her, og vi er meget glade for at se Dem.«

Seehofer svarede:

»Det vigtigste for os er at uddybe vore relationer, først og fremmest selvfølgelig, vore økonomiske relationer, men det er ikke vores eneste mål. Jeg mener, at vi må gøre det samme inden for kultur og videnskab. Disse ting vil vi også diskutere. I nutidens globaliserede verden er vi i Bayern, med vores befolkning på 13 millioner, selvfølgelig meget bevidste om, hvad der foregår hver dag i vores verden, hvad enten det er Syrien eller Ukraine, flygtninge eller kriminalitet. Og vi mener, at, kun ved, at vi handler i fællesskab, og ikke i konflikt med hinanden, kan vi løse disse problemer. I dette vores ønske søger vi ikke at handle i modstrid med vores forbundsregering, men sammen med den,

og vi handler ikke imod Rusland, men håber at samarbejde med Rusland.»

Her til aften mødtes Seehofer også med de russiske regeringsministre for industri og økonomisk politik, delvis som en forberedelse til endnu et besøg til efteråret sammen med en magtfuld delegation af tyske industri- og bankfolk.

EIR: Den virkelige krise: Det er krigen, ikke klimaet!

Helga Zepp-LaRouche, formand for det tyske, politiske parti BüSo (Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet), er den eneste, tyske leder, der har fremlagt løsningen: Tyskland må omgående trække sig ud af briternes og Obamas politik med regimeskift og krig og droppe den grønne dagsorden, til fordel for en total accept af den kinesisk anførte bevægelse for global opbygning gennem en Ny Silkevej. I denne ånd har Zepp-LaRouche helhjertet støttet opfordringen fra videnskabsfolkene Paul Dreissen og Joe D'Aleo om at forvandle topmødet i Paris til en begivenhed til mobilisering til fordel for at redde flygtningene med en reel, økonomisk genopbygningsplan.

Download (PDF, Unknown)

Berlineravis fordømmer Obama

26. november 2015 – I sin faste spalte i Berlineravisen *Der Tagesspiegel*, angriber Stephan-Andreas Casdorff Obama for de netop forlængede sanktioner mod Rusland for at være det stik modsatte af en konstruktiv verdenspolitik. Obamas træk er kontrær til det presserende nødvendige behov for at få signaler om en øst-vest-afspænding (detente) og samarbejde med Rusland imod IS, skriver Casdorff og tilføjer, at russerne har bedre efterretninger om noget som helst, der finder sted i Syrien, end nogen anden, og at de ved, hvad de gør, til forskel fra de andre magter, der ikke ved, hvad de gør.

**Amerikansk-russisk krise
synes at være den alvorligste
hidtil,
siger bekymret, højtplaceret
russisk diplomat**

7. oktober 2015 – I en tale til Det russisk-amerikanske Partnerskab i Stillehavsområdets (RAPP) 20. årlige møde, der blev afholdt i Yuzhno-Sakhalinsk, hovedstaden i Sakhalin Oblast i den fjernøstlige del af Rusland (øen Sakhalin[1]), opfordrede sekretær for den russiske side af den Amerikansk-Russiske Bilaterale Præsidentielle Kommission, Vladimir Vinokurov, til en tættere og mere aktiv interaktion mellem ikke-statslige kontakter i disse to lande. Idet han gav udtryk

for bekymring over de forværrede relationer, der skyldes gennemtvungelsen af sanktioner mod Rusland over Ukraine-spørgsmålet, sagde Vinokurov, der er ambassadør i almindelighed (dvs., som ikke er tildelt et specifikt land, - red.) i Udenrigsministeriet: »Jeg har arbejdet med en orientering mod Amerika i mange år og været igennem flere kriser i de bilaterale relationer, men denne synes at være den hidtil alvorligste«, rapporterer TASS i dag.

Vinokurov udtrykte også håb om, at de ikke-statslige kontakter, som RAPP repræsenterer, vil blive bevaret som et vigtigt element. »Almindelig sund fornuft vinder i det lange løb, og landene kommer tilbage til normalt samarbejde. Det er derfor, ikke-statslige kontakter er meget vigtige. Russiske regioner, ligesom amerikanske delstater i det vestlige USA, ligger langt væk fra hovedstæderne og bør udvise større uafhængighed mht. gensidigt fordelagtigt samarbejde«, sagde han.

Det Russisk-Amerikanske Partnerskab i Stillehavsområdet er et bilateralt forum, der beskæftiger sig med privatsektoren og regeringssektoren med det formål at identificere og adressere barrierer for forretning og handel mellem Østrusland og USA, iflg. Rådet for amerikansk-russiske Relationers webside. Det er også det ældste og eneste interregionale forum mellem Rusland og USA og blev oprettet for at udnytte fremvoksende økonomiske muligheder for at udvikle større samarbejde mellem Østrusland og Vest-USA. Partnerskabet forener privatsektorens interesser med regionale og føderale regeringer med et mål om at udvide handel og samarbejde. Rådet mødes en gang om året i Rusland og USA efter tur. RAPP bringer repræsentanter for 13 regioner i Østrusland og fem delstater på USA's Vestkyst sammen, iflg. TASS-rapporten. Det aktuelle møde finder sted over to dage, den 7.-8. oktober.

[1] I *EIR's* rapport om Verdenslandbroen, der netop er udgivet

på kinesisk, er der planlagt en forbindelse til hovedlandet;
[se kort i vores Nyhedsorientering Oktober](#)

Titelfoto: Isskulptur i byen Yuzhno-Sakhalinsk, til den traditionelle fejring af Nytåret. I baggrunden en statue af Lenin.

Leder: Lyndon LaRouche: Fire vigtige svar til en russisk journalist

23. september 2015,

Spørgsmål 1: Europa konfronteres nu med en enorm flygtningekrise. I hvilken grad kan den skade EU's økonomi? Er integrationen af EU nu reelt truet?

LaRouche: *Spørgsmålet om udsigten til en »enorm flygtningekrise« er faktisk ikke en nødvendig overvejelse på nuværende tidspunkt. Det repræsenterer ikke desto mindre et spørgsmål om en, på nuværende tidspunkt, dødbringende risiko på intet mindre end global skala; en risiko, der på nuværende tidspunkt stadig er meget alvorlig, og som snarest må besejres. Det ville i det væsentlige, som princip, blive besejret, hvis det nuværende USA blev befriet fra den arv, der består i Det britiske Imperiums nuværende, traditionelle, stadig truende greb om Amerikas Forenede Stater.*

Der har været et afgørende vigtigt mindretal af nyttige ledere af USA, på trods af den relativt større grad af uslinge, der rent faktisk har bestredet dette embede. Det skal indrømmes,

at den aktuelle risiko fortsat virkelig er stor; men der findes ikke noget aktuelt alternativ med undtagelse af de aktuelt håbefulde muligheder for, at en stor fred nu skal være fremherskende.

Spørgsmål 2: Europa bærer tabene pga. dets sanktionspolitik mod Rusland. Mener De, at EU bør revidere denne politik, i betragtning af flygtningesituationen?

LaRouche: Der har for nylig været to bemærkelsesværdige forandringer i visse europæiske sektorer, der især har bestået i den samstemmende indsats mellem Tyskland og ledende elementer inden for Eurasiens grænser, og implicit andre. De aktuelt anstrengende vilkår, der påvirker Ruslands og dets relevante naboers økonomier, kan, og må, løses på en virksomhedsfuld måde, uanset hvor vanskeligt det måtte være på kort sigt.

Spørgsmål 3: Med hensyn til svækkelsen af rublen, hvad mener De er årsagen til det? Ønsker Vesten at svække den russiske økonomi ved at gennemtvinge nye sanktioner?

LaRouche: Der er naturligvis en rigelig forsyning af dem, der ønsker at »svække den russiske økonomi«. Snart vil sammenbrudskrisen i den transatlantiske økonomi blive skubbet ud i diverse, selvstændige, generelle økonomiske sammenbrudskriser. Nu, Wall Street, for eksempel.

Spørgsmål 4: Hvordan mener De, at den russiske økonomi kan overvinde denne krise og undgå en negativ virkning af Vestens politik over for Rusland?

LaRouche: Med hensyn til tilfældet USA, i særdeleshed, så præsenterer De forenede Nationer nu, som helhed betragtet, i perioden med de forestående uger, de generelle transatlantiske, eurasiske og relaterede områder. Jeg forklarer.

De generelle vilkår i områderne blandt alle vores planets

nationer, og nu implicit videre endnu, er allerede, på nuværende tidspunkt, i færd med at frembringe det generelt systemiske, umiddelbart forestående kollaps af det, der længe har været den systemiske krise i oprindelsen til økonomierne i både Det britiske Imperium og dets rødder. Omfanget af dette, verdenshistoriens særlige område, siden Renæssancens væsentligste, politiske magter blev knust, trues nu af fremvæksten af en ny Renæssance, en Renæssance, der afviser alt, hvad Det britiske Imperium og dets lakajer repræsenterer. Verden som helhed befinder sig på nuværende tidspunkt på randen af afslutningen af eksistensen af arven efter Det britiske Imperium, og dets specifikke rødder.

Især med hensyn til dette er alt, hvad der har været en form for offer for Det britiske Imperium, nu dømt til at forsvinde i glemsel. Dette inkluderer i særdeleshed udtrykkene for det britiske systems arv, den selvsamme arv, som atter blev vækket til live af den onde Bertrand Russells system for verdensøkonomi. Denne arv, der har været fortsat under det såkaldte tyvende århundredes systems systemiske indflydelse, har nu nået en tilstand, hvor den nuværende, til undergang dømte orden med »pengesystemet«, der bygger på Det britiske Imperiums og dets rødders frembringelser, har nået et punkt for sin generelle, globale død.

Hvad det monetære system i realiteten vil sige

Ganske enkelt, f.eks.: Det amerikanske »Wall Street«- system, og deslige, befinder sig nu i den faktiske dødsfase af alle sine fortsatte egenskaber af at eksistere. Hermed mener jeg selve princippet om »monetære systemer, som sådan«. Det, der må erstatte dette system, og alle dets ordinære råderum, er de skabende evner, der er knyttet til princippet om den faktisk praktiserede menneskelige kreativitets voksende magt.

Tag, f.eks., de videnskabelige principper, der er overensstemmende med Johannes Keplers opdagelse af ideen om Solsystemet, eller den større anordning, det galaktiske

system.

Lavrov leverer forpremiere på Putins tale; angriber Obamas forbrydelser

14. september 2015 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov leverede en forpremiere på præsident Putins tale i FN under et interview med Ruslands TV Kanal 1 i søndags.

Han sagde, at dette »ikke er et rutinemøde« i FN, fordi det er »en jubilæumssamling«. Putin vil tale om Ruslands synspunkter i hovedspørgsmål.

Først på listen er USA's indsats for at forhindre fremkomsten af BRIKS-nationerne (formuleret diplomatisk):

»først og fremmest er der de systematiske problemer, der fremkommer i forbindelse med forsøgene på at tilbageholde den objektive proces med at skabe en ny, multipolær verdensorden, der kan reflektere den objektive skabelse af nye centre for økonomisk, finansiel magt og for politisk indflydelse«,

sagde Lavrov, oversat (til engelsk) af TASS.

For det andet, USA's samarbejde med terrorister:

»Herfra kommer de emner, vi alle kender: bekæmpelse af terrorisme, der bør være fri af dobbelte standarder, terrorister kan ikke opdeles i gode og dårlige, det er

nytteløst at antage, at det kunne være muligt at samarbejde med nogle af disse 'dårlige' ekstremister med det formål at opnå nogle snævre, geopolitiske mål.»

Dernæst, USA's ensidige, imperialistiske politik:

»Desuden er der problemet med ensidige midler for tvang, og ikke kun imod den Russiske Føderation ... de vestlige modparter, først og fremmest under indflydelse af den amerikanske psykologi, er i færd med at miste kulturen med dialog og diplomatiske afgørelser.»

»Det iranske atomprogram var en fremragende og ekstremt sjældne undtagelse«, sagde Lavrov, alt imens de i de fleste tilfælde, der fortsætter med at fremkomme i Mellemøsten og det nordlige Afrika,

»forsøger at bruge magtmidler, direkte indgriben, ligesom det var i Irak og Libyen, og således krænker beslutninger taget i FN's Sikkerhedsråd, eller anvendelsen af sanktioner«.

De gennemtvinger nogle politiske processer, sagde han, over indenrigspolitiske situationer, »det være sig i Yemen eller i Sydsudan«, og de forsøger at kontrollere det udefra. Lavrov konkluderede:

»Denne fremgangsmåde kunne, hvis den var mere solidt baseret på aftaler mellem parterne, og ikke kun på råd udefra, være mere farbar. Så snart et sådant system begynder at 'skride', hvilket er uundgåeligt i tilfælde med påtvungne løsninger, trækker de omgående deres 'sanktionsknipler' frem med ønsket om at straffe dem, der ikke ville overholde deres fremgangsmåde«,

»Dette vil præsident Putin tale om, og om problemet med at knuse det verdensøkonomiske rum, som nu, med rammerne for WTO, vi har ikke effektivt fremskridt i forhandlinger om universelle fremgangsmåder over for nye sfærer af økonomiske og teknologiske relationer mellem lande ... Han vil også berøre

visse detaljerede aspekter, som Syrien eller den ukrainske krise. Alle kriserne af denne art udvikler sig ud fra systemiske problemer i forsøgene på at fryse processen med at skabe den poly-centrerede verden.»

RADIO SCHILLER 7. september 2015: Flygtningekrisen kræver kursskifte

Med formand Tom Gillesberg